

درس دوم

* ترجمه متن: **أَهْمِيَّةُ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ: اهميت زبان عربی**

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ لَأَنَّا نَجِئُهَا فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَةِ: سپاس برای خدا پروردگار جهانیان است. زیرا ما در سال گذشته موفق شدیم.

وَقَادِرُونَ عَلَى قِرَاءَةِ الْعِبَارَاتِ وَالنُّصُوصِ الْعَرَبِيَّةِ الْبَسِيطَةِ: قادر به خواندن عبارات و متن های ساده عربی هستیم. نَحْنُ بِحَاجَةٍ إِلَى تَعَلُّمِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ، لِأَنَّهَا لُغَةٌ دِينِنَا، وَاللُّغَةُ الْفَارْسِيَّةُ مَخْلُوطَةٌ بِهَا كَثِيرًا. ما به یاد گرفتن زبان عربی نیازمندیم، زیرا که آن زبان دین ما است و زبان فارسی با آن بسیار آمیخته است.

إِنَّ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ مِنَ اللُّغَاتِ الْعَالَمِيَّةِ: همانا زبان عربی از زبان های جهانی (بین المللی) است.

الْقُرْآنُ وَالْأَحَادِيثُ ﴿بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ﴾: قرآن و احادیث به زبان عربی روشن (آشکار) است.

الْعَرَبِيَّةُ مِنَ اللُّغَاتِ الرَّسْمِيَّةِ فِي مَنْظَمَةِ الْأُمَمِ الْمُتَّحِدَةِ: عربی از زبان های رسمی در سازمان ملل متحد است. الْإِيرَانِيُّونَ خَدَمُوا اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ كَثِيرًا: ایرانی ها به زبان عربی بسیار خدمت کردند.

«الْفِرُوزْآبَادِيُّ» كَتَبَ مُعْجَمًا فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ اسْمُهُ «الْقَامُوسُ الْمُحِيطُ»: فیروزآبادی لغت نامه ای به زبان عربی نوشت اسم آن (القاموس المحيط) است.

و «سَبَّوْهُ» كَتَبَ أَوَّلَ كِتَابٍ كَامِلٍ فِي قَوَاعِدِ اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ اسْمُهُ «الْكِتَابُ»؛ و سَبَّوْهُ اولين كتاب كاملي درباره دستور زبان عربي نوشت. نامش (الكتاب) است.

أَكْثَرَ أَسْمَاءِ الْأَوْلَادِ وَالْبَنَاتِ فِي الْعَالَمِ الْإِسْلَامِيِّ عَرَبِيٌّ. بيشتر نام های پسران و دختران در جهان اسلامي عربي است. الْكَلِمَاتُ الْعَرَبِيَّةُ، كَثِيرَةٌ فِي الْفَارِسِيَّةِ وَ هَذَا بِسَبَبِ احْتِرَامِ الْإِيرَانِيِّينَ لِلُّغَةِ الْقُرْآنِ. واژه های عربي در فارسي زياد است و اين به خاطر احترام ايراني ها به زبان قرآن است.

أَنَا أَعْرِفُ مَعْنَى كَلِمَاتٍ كَثِيرَةٍ وَأَذْكَرُ كُلَّ كَلِمَاتِ السَّنَةِ الْمَاضِيَةِ مِنْ مَعْنَى وَائِذِهِ هِيَ بَسْيَارِي رَأَى شِنَاسَمِ (مِي دَانَمِ) وَ هَمَّةُ كَلِمَاتِ سَالِ يَبِيشِ رَأَى مِي أَوْرَمِ.

وَأَقْدِرُ عَلَى قِرَاءَةِ النُّصُوصِ الْبَسِيطَةِ؛ وَقَادِرٌ عَلَى قِرَاءَةِ مَتْنِ هَي سَادَه هِسْتَمِ.

جَاءَ فِي الْمَثَالِ «الْعِلْمُ فِي الصَّغَرِ كَالنَّقْشِ فِي الْحَجَرِ». در مثل ها آمده است (علم در كوچكي مانند نقش در سنگ است) يَا أُخِي، أَأَنْتَ تَعْرِفُ مَعْنَى كَلِمَاتِ الْكِتَابِ الْأَوَّلِ أَيْضًا؟ اي بردارم، آيا معني كلمات كتاب اول را مي داني؟

يَا أُخْتِي، أَأَنْتِ تَفْهَمِينَ مَعْنَى الْآيَاتِ وَالْأَحَادِيثِ السَّهْلَةِ؟ اي خواهرم، آيا معني آيات و احاديث آسان را مي داني؟

صفحه ۱۸

فعل مضارع

أَفْعَلُ - تَفَعَّلَ - تَفَعَّلِينَ

۱. من با قلم سياه مي نويسم

۲. من با قلم سرخ مي نويسم

۳. تو قرآن را به خوبي حفظ مي کنی

۴. تو قرآن را با دقت حفظ مي کنی

*بدانيم

سال گذشته با فعل ماضی آشنا شديد، فعل ماضی بر زمان گذشته دلالت دارد. امسال با فعل مضارع آشنا می شوید. فعل مضارع بر زمان حال یا آینده دلالت می کند. به مقایسه فعل های عربي و فارسي توجه کنید.

فعل ماضی	ترجمه	فعل مضارع	ترجمه
فَعَلْتُ	انجام دادی	أَفْعَلُ	انجام می دهم
فَعَلْتَ	انجام دادی	تَفَعَّلُ (مذکر)	انجام می دهی
فَعَلْتِ	انجام دادی	تَفَعَّلِينَ (مؤنث)	انجام می دهی

بیشتر کلمه های که بر وزن «فَعَلَ، فَعِلَ، فَعِلَّ» هستند؛ ماضی اند و اگر بر سر آنها یکی از حروف «أ-ت-ی-ن» بیاید؛ به فعل مضارع تبدیل می شوند؛ مانند: ذَهَبَ ← أَذْهَبُ - تَذْهَبُ - تَذْهَبِينَ

خَرَجَ (من خارج می شوم) أَنْتَ تَخْرُجُ (تو خارج می شوی) أَنْتِ تَخْرُجِينَ (تو خارج می شوی)

پاسخ تمرین اول صفحه ۲۰

۱. نادرست ۲. نادرست ۳. درست ۴. نادرست

پاسخ تمرین دوم صفحه ۲۱

۱. ای پسر، چکار می کنی؟ به عکس نگاه می کنم
۲. ای خانم، چکار می کنی؟ کتاب شعر را می خوانم.
۱. آیا صندلی می سازی؟ ۱. آیا با خواهرت می روی؟
- نه؛ میز می سازم. نه؛ با دوستم می روم.

پاسخ تمرین سوم صفحه ۲۲

۱. اللسان ۲. الجهل ۳. حَسَنُ الْخُلُقِ ۴. الذَّهَبُ ۵. الأَمْهَاتُ

پاسخ تمرین چهارم صفحه ۲۲

۱. هر چیز زنده ای را از آب قرار دادیم. فعل ماضی (جَعَلْنَا)
۲. تو سوره نصر را حفظ کردی و الان سوره قدر را حفظ می کنی. فعل ماضی (حَفِظْتَ) فعل مضارع (تَحْفِظِينَ)
۳. من وارد کلاس دوم شدم و تو وارد کلاس اول می شوی. فعل ماضی (دَخَلْتُ) فعل مضارع (أَدْخُلُ)
۴. تو سخن پدرت را پذیرفتی و الان به آن عمل می کنی. فعل ماضی (قَبِلْتَ) فعل مضارع (تَعْمَلُ)

پاسخ تمرین پنجم صفحه ۲۳

۱. تَبَدَّيْنِ ۲. طَرَقَتْ ۳. أَبْحَثُ ۴. أَكَلْتُ ۵. عَمَلْتُ

پاسخ تمرین ششم صفحه ۲۶

سأل: پرسید ← أسأل: می پرسم تسأل: می پرسی تسألین: می پرسی
 سمح: اجازه خواست ← أسمح: می پرسم تسمع: می پرسی تسمحن: می پرسی
 ذكر: یاد کرد ← أذكر: یاد می کنم تذكر: یاد کردی تذكرين: یاد می کنی

پاسخ تمرین هفتم صفحه ۲۵

۱. عالم ۲. لغة ۳. تعلم ۴. نجحوا ۵. رفعت ۶. بسيط ۷. ستة ۸. تفهم ۹. نصوص ۱۰. أقدر
 ۱۱. أيضا ۱۲. سهل ۱۳. صنعنا ۱۴. كلامك ۱۵. امرأة

رمز: التجربة فوق العلم: تجربه بالاتر از علم است.

پاسخ تمرین هشتم صفحه ۲۶

۱. أنا بخير ۲. اسمی فاطمه (محمد) ۳. أنا طالبة (طالب) ۴. أنا من ایران (أنا إيرانية) ۵. لا

کنز الحکمة صفحه ۲۸

۱. هر چیزی راهی دارد و راه بهشت دانش است. ۲. علم بهتر از عبادت است. ۳. زکات علم گسترش آن است.
 ۴. هر کس پرسید، دانست (هر کس پرسد، می داند) ۵. هر کس علمی را پنهان کرد، پس گویی او نادان است.
